

Arrest

nr. 289 395 van 26 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VANDER VELPEN
Atletenstraat 31
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. VANDER VELPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnisch origine Pashtoun te zijn. U bent geboren in het jaar 2002 in Sheikh Abad kamp te Mansera, te Pakistan. U woonde daar van geboorte tot drie maand voor uw definitieve vertrek uit Afghanistan. De laatste drie maand voor uw vertrek woonde u in de provincie Laghman, in het district Qhargayo, in het dorp Qazi Qalay.

Volgens uw verklaringen groeide u op en woonde u in Mansera, Pakistan tot uw broer X op een dag werd gecontroleerd door de Pakistaanse autoriteiten, nabij Sheikabad. Hij werd opgepakt en sindsdien hoorde u niets meer over hem. U en uw familie bleven nog 8 maand in Pakistan om naar hem te zoeken.

Uit schrik dat u ook iets zou overkomen keerden jullie na acht maand definitief terug naar Afghanistan. Bij uw terugkeer in Afghanistan, in het dorp Qazi Qalay startte uw vader in jullie huis een winkel. Daar was u de dag voor uw vertrek de rekken aan het bijvullen toen vier Talibanleden naar de winkel kwamen. Twee bleven buiten staan, twee van hen kwamen naar binnen en vroegen uw vader wie u was. Twee kwamen binnen en wezen u aan, vroegen aan uw vader wie u was. Uw vader antwoordde dat u zijn zoon was. De Taliban zei aan uw vader dat u jong was en dat u de jihad moest doen met hen. Uw vader antwoordde dat hij er zou over nadenken, maar 's avonds overlegde hij met zijn neef H. om u zo snel mogelijk het land te laten verlaten. De dag nadien vertrok u. Een dag na uw vertrek uit Afghanistan kreeg uw familie een eerste dreigbrief waarin uw identiteitsgegevens stonden met een oproep om samen met hen te vechten. Acht dagen na deze dreigbrief werd uw vaders winkel in brand gestoken en de dag nadien stuurde de Taliban opnieuw een dreigbrief waarin stond dat zij de winkel in brand staken en zij uw familie zouden vermoorden. Uw vader diende een klacht in bij het districtshuis. Vijf dagen na deze klacht zijn de Taliban opnieuw naar uw huis gekomen, hebben ze uw vader in de boom gehangen, hielden een geweer tegen uw moeder en vroegen waar u was.

U vertrok volgens uw verklaringen omstreeks mei 2017 uit Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Slovenië, Italië, Frankrijk en u kwam aan in België op 13 mei 2019. Twee dagen later diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: drie elektriciteitsrekeningen (kopie), twee dreigbrieven van de Taliban (kopie), een klachtenbrief (kopie), uw askara (o) en een kopie van een Proof of Registration-kaart (kopie) op naam van H. G. en kopies van de enveloppes waarin deze documenten naar u werden gestuurd, neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest gedood te worden door de taliban omdat u hen niet wou vervoegen in de jihad. Onderstaande vaststellingen tonen echter aan dat u uw individuele vrees niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene

omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (NPO 1, p. 1 en NPO 2, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo dient te worden vastgesteld dat u geen duidelijkheid wenst te scheppen omtrent uw familiale netwerk.

Vooreerst dient er te worden gewezen dat u niet coherent bent of uw vader al dan niet nog leeft. Uw verklaringen over uw vader zijn tegenstrijdig. Bij aankomst in België (dd 15/05/2019) verklaarde u dat uw vader sinds drie jaar overleden was (Registratiefiche minderjarigen), tevens verklaarde u later, tijdens het indienen van uw verzoek tot bescherming, bij DVZ dat uw moeder weduwe was (DVZ Persoonsgegevens van de partner en gezinsleden, vraag 15). Op het CGVS verklaart u dan weer tot twee keer toe dat hij leeft (NPO 1, p. 14 en NPO 2, p. 12). U ontkent u dat u dit zou gezegd hebben en geeft als verklaring dat u vermoeid was en onder hevige stress stond (NPO 1, p. 14 en NPO 2, p. 12). Het louter ontkennen dat u dit zou gezegd hebben, volstaat echter niet om te verklaren waarom u op twee verschillende tijdstippen aangaf dat uw vader gestorven zou zijn. Bovendien is het zeer bevreemdend dat u tot twee maal toe zou aangeven dat uw vader is gestorven, als dit niet zo zou zijn. Deze vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid. Daarenboven raken deze tegenstrijdige verklaringen aan de kern van uw asielrelaas: dat uw vader zou gestorven zijn valt niet in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat uw vader door de Taliban werd gevraagd om u te laten deelnemen aan de jihad. Deze vaststelling ondermijnt reeds in deze fase in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid maar raakt tevens aan de kern van uw asielrelaas.

Verder dient erop gewezen te worden dat u eveneens incoherente verklaringen aflegt over de rest van de familie aan vaderskant. U verklaarde dat uw vader slechts één broer had, maar dat deze lang geleden is overleden (NPO 2, p. 10 en p. 11). Dit is naar Afghaanse normen een zeer kleine familie te noemen en deze verklaringen doen vermoeden dat u geen duidelijk zicht wenst te geven op uw familiale netwerk in Afghanistan.

Voorts doen de verklaringen over uw eigen familie nog meer de wenkbrauwen fronsen. Zo zijn er de talrijke incoherenties omtrent uw familiesamenstelling. Zo verklaarde u bij aankomst in België dat u twee zussen had en één jongere broer (Registratiefiche minderjarigen). Later, bij DVZ gaf u een andere naam op voor uw zus en voegde u er nog een broer aan toe, namelijk A. G. waarvan u aangaf dat hij vermist zou zijn sedert vier jaren in Pakistan (DVZ Persoonsgegevens van partner en gezinsleden, vraag 17). Tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud bevestigde u dat zij diegene waren van uw familie die nog in uw dorp verbleven (NPO 1, p. 4). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud startte u met excuses en gaf u een volledig andere familiesamenstelling en verklaarde u dat uw oudere broers en zussen tevens in Qhargayo wonen (NPO 2, pp. 3-5). Het CGVS ziet niet in waarom u over uw eigen familie dergelijke volatiele en foutieve verklaringen zou afleggen over wie ze zijn en waar ze momenteel wonen.

Deze vaststellingen bevestigen het vermoeden dat u geen duidelijkheid wenst te scheppen over uw familiale netwerk in Afghanistan.

Verder valt de door uw verklaarde minderjarigheid niet te rijmen met de identiteitsdocumenten die u neerlegt. De kopie van de Proof of Registration-kaart vermeldt 1998 als geboortedatum, wat maakt dat u bij aankomst in mei 2019 reeds de leeftijd van 21 jaar zou hebben bereikt. Daarbij komt de vaststelling dat de taskara die u neerlegt, vermeldt dat u op uitzicht op datum van 01/08/1395 (omgerekend 22/10/2016) reeds 17 jaar werd geschat door de Afghaanse autoriteiten. Bovendien verklaarde u dat u uw taskara zelf ging halen met uw vader (NPO 2, p. 23) en verklaarde u dat u persoonlijk de gegevens opgaf aan de verantwoordelijke die de taskara opmaakte terwijl uw vader suikerriet ging kopen (NPO 2, p. 24). In de lijn van uw reeds weinig geloofwaardige verklaringen over uw familie doen deze vaststellingen vermoeden dat u ook omtrent uw leeftijd de Belgische asielautoriteiten heeft willen misleiden.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. In casu werd vastgesteld dat u geen zicht heeft gegeven over het tijdstip van uw terugkeer naar Afghanistan, de duur van uw verblijf in Afghanistan, waar u heeft gewoond of bent verbleven in Afghanistan tussen 2008 en 2017.

Bij nazicht van de door u neergelegde PoR-kaart werd immers duidelijk dat de houder van deze kaart reeds in 2008 samen met zijn familie Pakistan gerepatrieerd is naar Afghanistan (landinfo 1). Dit valt niet te rijmen met uw eigen verklaring dat u pas in 2017 samen met uw familie terugkeerde naar Afghanistan, en slechts drie maand in Afghanistan zou gewoond hebben voor u definitief vertrok (Verklaring DVZ, Persoonsgegevens, vraag 10 en NPO 1, p. 4, p. 5 en NPO 2, p. 18, p. 35, p. 37).

Bovendien zijn er nog vaststellingen die het vermoeden dat u reeds veel eerder terugkeerde naar Afghanistan bevestigen.

Zo verklaarde u dat uw vader vanuit Pakistan frequent over en weer reisde naar Afghanistan met zijn 'migrantenkaart' (NPO 2, p. 5 en NPO 1, pp. 9-10). Echter, uit objectieve info waarover het CGVS beschikt, blijkt dat sinds 2014 de Pakistaanse autoriteiten veel strikter werden en het steeds moeilijker werd om de Afghaans-Pakistaanse grens over te steken, en sinds 2016 is het in Torkham onmogelijk om zonder paspoort en visum de grens over te steken, in beide richtingen. De informatie hieromtrent is toegevoegd aan uw administratief dossier (landinfo 2). Bovendien was de grens in maart 2017, omtrent de periode waarin u verklaart te zijn vertrokken (NPO 2, p. 18) meer dan 21 dagen volledig gesloten (landinfo 3). Het is opmerkelijk dat er in uw verklaringen geen weerklank te vinden is van de moeilijkheden om de grens in die periode over te steken. Deze vaststellingen bevestigen het vermoeden dat jullie veel eerder dan 2017 zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

Verder vallen uw vage verklaringen over jullie terugkeer naar Afghanistan niet te rijmen met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt. Afghaanse vluchtelingen die definitief en vrijwillig terugkeren naar Afghanistan dienen door een administratieve procedure te gaan bij UNHCR die meerdere dagen in beslag neemt en uit verschillende stappen bestaat. Gezien u verklaarde dat u 14 à 15 jaar was toen u terugkeerde (NPO 2, p. 14), mag van u verwacht worden dat u concretere informatie kan geven over het terugkeerproces. Uw verklaring dat jullie verstoep waren in de vrachtwagen in Torkham omdat de politie jullie zou slaan, is dan ook niet geloofwaardig gezien elk lid van de familie volgens deze procedure zich moet aanmelden (landinfo 3). In uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader voor jullie vertrek naar Peshawar ging, waar men een hoekje van de vluchtelingenkaarten van uw hele familie afknipte (NPO 2, p. 20). Uit deze verklaring blijkt dat jullie weldegelijk via UNHCR terugkeerden. Bovendien verklaarde u dat jullie 'bloem, olie en een beetje cash' kregen, een deel in Torkham en een deel in het districtshuis van Laghman. Echter, anno 2017 werd de terugkeerpremie van 200 dollar per persoon enkel uitbetaald in één van de 'encashment centres', die zijn echter niet gelegen in Torkham noch in Laghman (landinfo 4). Uw gebrek aan informatie over de terugkeerprocedure maakt opnieuw dat er weinig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat jullie pas in 2017 terugkeerden uit Pakistan.

Verder zijn ook uw incoherente verklaringen over het bekomen van een taskara een verdere aanwijzing dat u geen klaarheid wenst te scheppen over uw verblijf en aankomst in Afghanistan. Zo verklaarde u tot tweemaal toe uitdrukkelijk dat u persoonlijk uw taskara bent gaan halen een maand na uw aankomst in Afghanistan in het districtshuis van Qarghayi (NPO 1, p. 19 en NPO 2, p. 23). U werd er op gewezen dat uw taskara uitgegeven is in oktober 2016 (01/08/1395) en dat deze datum niet rijmt met uw verklaringen dat u deze ging halen een maand na uw aankomst die u situeert drie maand voor uw verklaarde vertrek in mei 2017 (NPO 1, p. 4 en NPO 2, p. 17 en p. 18 en NPO 1 p. 5), zijnde februari 2017. U verklaarde

uitdrukkelijk dat u het zich zo herinnert: dat u een maand in Qhargayi was en dan uw taskara ging halen (NPO 2, p. 32) en dat u voor jullie terugkeer in 2017 nooit eerder naar Afghanistan terugkeerde. Deze incoherenties betreffende uw vertrekdatum, bevestigen verder het vermoeden dat u geen duidelijk zicht wenst te geven op de plaatsen waar u heeft verbleven in Afghanistan tussen 2008 en 2017.

Daarenboven werden er immers bijkomend vaststellingen gedaan die uw verblijf in het dorp Qazi Qalay, district Qhargayi in de provincie Laghman in de drie maand voor uw vertrek, ernstig in twijfel trekken. Deze vaststellingen zijn bepalend gezien u uw gebrek aan kennis steevast poogt te verklaren door uw korte aanwezigheid daar, wat niet in overeenstemming te brengen is met de algemene informatie over uw terugkeer naar Afghanistan in 2008 en uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking over wanneer u uw taskara ging halen.

Vooreerst is er de vaststelling dat u ondanks het feit dat u toch drie maand vrijwel elke dag in uw dorp verbleef, u geen concrete informatie heeft over dagdagelijkse zaken van het Afghaanse dorpsleven. Zo werd u gevraagd naar de maliks in uw dorp, die als traditionele leiders van de dorpsgemeenschap een belangrijke rol spelen in het dagelijkse leven Afghanistan, maar behalve hun naam kan u niets over hen vertellen. U kon zelfs niet zeggen of ze voor of tegen de Taliban waren (NPO 2, p. 35) hetgeen gezien de situatie in de door u verklaarde regio van herkomst reeds zeer opmerkelijk te noemen is. Bovendien woonde uw hele familie nog in Chaharbagh (NPO 2, pp. 4-6), verklaarde u, dus het is weinig waarschijnlijk dat u hiervan niet zou op de hoogte zijn. Verder is het eveneens opmerkelijk dat u ook geen van de schrijnen in de buurt van Chaharbagh kon noemen. Nochtans zijn in er binnen een straal van vijf kilometer een aantal van deze schrijnen (landinfo 5). Gezien het belang van deze schrijnen voor de Afghaanse bevolking, kan men toch aannemen dat u ten minste zou weten waar ze zich bevinden. Zelfs van de begraafplaats die u noemt, kent u de naam niet (NPO 2, p. 37). De informatie hieromtrent werd toegevoegd aan uw dossier (landinfo 5). Verder is het opmerkelijk te noemen dat u als oudste zoon nog in huis niet zou weten waar uw vader zijn waren haalde voor zijn winkel (NPO 2, pp. 14-15), ook al was u de hele dag thuis, en moest u hem helpen om de boodschappen in de rekken te plaatsen (NPO 2, p. 39). Dit doet nog meer verbazen, wanneer u verklaart dat uw vader elke tien dagen zelf zijn koopwaren ging halen en die met de taxi naar huis bracht (NPO 2, p. 16). Dat u niet op de hoogte zou zijn van dergelijke basale informatie over de winkel van uw vader roept twijfels op over uw verklaringen. Bovendien illustreert de krampachtige manier waarop u zich uit de situatie probeert te redden (NPO 2, p. 15), het gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen. Bovenstaande vaststellingen maken dat er weinig geloof kan gehecht worden aan uw verblijf in het dorp Qazi Qalay.

Verder is uw kennis van de lokale geografie erg beperkt. Zo kan u de dorpen opnoemen naar het districtshuis, omdat uw vader die u vertelde (NPO 1, p. 20), en noemt u slechts een aantal van de omliggende dorpen rondom uw eigen dorp (NPO 2, p. 36), maar daar stopt uw geografische kennis. Zo situeert u Kamalpur, het geboortedorp van uw vader, ergens 'verder, naast het district van Qhargayi', echter, Kamalpur ligt ten zuiden van het districtscentrum, en zeker niet naast het districtscentrum (NPO 2, p. 10). Hiermee wordt duidelijk dat u geen idee heeft waar Kamalpur ligt. Het is bevreemdend dat u het dorp waar uw vader is opgegroeid (NPO 2, p. 24) en waar uw ouders woonden voor hun vertrek naar Pakistan (NPO 2, p. 32) zelfs niet ruwweg kan situeren (landinfo 6). Ook werd u gevraagd naar Aziz Khan Kalay, maar dat dorp zegt u niets (NPO 2, p. 36). Zelf noemt u in dit verband spontaan Kaz Aziz Khan waarover u echter wederom niets kan vertellen (NPO 2, p. 36). Nochtans blijkt uit achtergrondinformatie dat Kaz Aziz Khan niet alleen de naam is van een gebergte maar ook de naam van een settlement waar meer dan de helft van de bewoners returnees uit Pakistan zijn (landinfo 7 en 8). Wanneer u wordt gevraagd of er in de regio nog teruggekeerde vluchtelingen wonen, zegt u vaagweg dat iedereen gewoon bij zijn familie terugkeerde (NPO 2, p. 37). Uit objectieve informatie blijkt dat in Qhargayi in 2016 meer dan 271 terugkerende families uit Pakistan aankwamen, waaronder in Charbagh, waar volgens uw verklaringen uw dorp heel dichtbij lag (NPO 2, p. 36), maar daarover bent u niet op de hoogte (NPO 2, p. 37) wat opmerkelijk is gezien uw eigen status als pas teruggekeerde vluchteling. De informatie hieromtrent is toegevoegd aan uw administratief dossier (landinfo 8). Ook de militaire basis, FOB Gamberi, die op slechts vijf kilometer van uw dorp vandaag ligt, kan u slechts vaagweg situeren. (NPO 2, p. 36) (landinfo 9). Verder weet u niets te vertellen over de rivier die doorheen uw district stroomt en waarvan u verklaarde dat deze voorbij het dorp van uw oom zich bevindt ter hoogte van een plek die Bela heet, maar u kan helemaal niet zeggen van waar deze rivier komt of waar hij naar toe stroomt (NPO 2, p. 11). Dit is echter dezelfde rivier als de 'Laghman rivier' waarover u in uw eerste onderhoud spreekt (NPO 1, p. 20) en het is bevreemdend dat u wel zou weten dat in Bela een rivier is, maar niet waar deze rivier naar toe stroomt of vandaan komt, gezien dit één van de twee belangrijkste rivieren is die door uw district stroomt en omdat bij Bela deze rivier samenvloeit met de Kabulrivier, een van de belangrijkste rivieren van uw land (landinfo 10). Bovendien stroomt de Kabulrivier na Bela verder naar Daronta, een naam die u spontaan noemt als

u over de weg van Pakistan naar uw dorp spreekt (NPO 2, p. 31), maar waarover u niets anders kan vertellen. Het is zeer bevreemdend dat u de naam Daronta wel kent en dit situeert na Jalalabad maar niet weet dat dit een belangrijke waterstuwdam is gesitueerd tussen de provincies Nangarhar en Laghman (landinfo 11). Ook Surobi, de plaats waar een andere zeer bekende dam ligt en tevens de naam van een district dat aan Qhargayi grenst, dat u op weg naar Kabul moet zijn gepasseerd, namelijk Surobi, zegt u helemaal niets (NPO 2, p. 38) (landinfo 12 en landinfo 6). Dergelijke gebrekkige geografische kennis doet verdere twijfels rijzen of u ooit in Qhargayi heeft gewoond.

Naast uw beperkte geografische kennis valt uw oppervlakkige kennis over de veiligheidssituatie op. U spreekt in zeer algemene termen, over meerdere gevechten per dag die drie tot vier dagen konden aanhouden, maar behalve twee incidenten kan u amper concrete informatie geven over het conflict in uw regio (NPO 2, p. 38). U weet bijvoorbeeld niet wie de strijdende partijen zijn in uw district, en hierboven werd reeds aangestipt dat u zelfs niet kan zeggen of de maliks in uw dorp voor of tegen de Taliban waren (NPO 2, p. 35). Verder kan u ook geen enkele concrete informatie geven over de lokale Taliban in uw regio, wie zij waren en waar ze actief waren, behalve wat namen die u heeft van horen zeggen (NPO 2, p. 28). Zelfs indien u slechts drie maand in uw dorp zou geleefd hebben, mag van u concrete informatie verwacht worden over uw dorp gezien uw verklaarde dat al uw familieleden in Chaharbagh en omgeving wonen en sinds lange tijd waren teruggekeerd (NPO 2, p. 10). Ook deze vaststellingen zijn een illustratie van uw uiterst beperkte en fragmentarische kennis over uw regio.

U maakt doorheen uw verklaringen uw afkomst uit Qhargayi niet aannemelijk. De weinige informatie over uw regio waarover u wel beschikt, komt weinig doorleefd over en wijst eerder op ingestudeerde kennis. U tracht deze gebrekkige info over uw regio van herkomst te verdoezelen door telkens opnieuw te stellen dat u er slechts drie maand voor uw vertrek naar Afghanistan bent teruggekeerd (NPO 1, p. 5, p. 20, p. 23, NPO 2, p. 18, p. 35, p. 37, p. 38, p. 40). Echter, deze verklaring houdt echter geen steek omdat u volgens de gegevens waarover het CGVS beschikt reeds veel langer naar Afghanistan zou zijn teruggekeerd. Echter rijst dan de vraag waar u zou gewoond hebben tussen uw terugkeer naar Afghanistan in 2008 en uw vertrek in 2017. Daarover schept u geen duidelijkheid. Redelijkerwijs kan dan ook vermoed worden dat u ergens anders in Afghanistan heeft gewoond gedurende een lange periode. Tevens werd hierboven aangestipt dat geen geloof kan gehecht worden aan uw familiaal netwerk.

Dit doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten wederom heeft willen misleiden, ditmaal over waar u heeft gewoond en verbleven in de periode na uw terugkeer uit Pakistan en voor uw vertrek uit Afghanistan. Er werd nochtans verschillende malen gewezen op de noodzaak dat u hieromtrent eerlijk was (NPO 1, p. 1 en NPO 2, pp. 1-2 en p. 8).

Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissarisgeneraal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfsituatie of regio van herkomst. Een kandidaatvluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend

Bovendien werden er bijkomende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw relaas niettemin verder op de helling zetten.

Vooreerst zijn de incoherente verklaringen die u aflegde over de dood van uw vader en die hierboven reeds werden aangestipt. Verder dient ook gewezen te worden op uw verklaring bij de registratie als minderjarige waar u stelde dat uw vader bij de Taliban werkte en dat u gevlucht was omwille van problemen met de Taliban (Registratiefiche Minderjarigen). Toen hiermee werd geconfronteerd, ontkende u dat u dit ooit zo zou verklaard hebben (NPO 2, p. 26).

Voorts blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd zijn aan uw dossier, dat een gedwongen rekrutering door de Taliban zoals die door u beschreven werd, weinig plausibel is in Afghanistan. Zo blijkt dat de Taliban namelijk zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten en zich daarnaast vooral richten op specifieke profielen onder andere met militaire achtergronden. Deze elementen zijn in uw verklaringen niet aanwezig. Rekrutering door de Taliban is doorgaans bovendien gebaseerd is op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Doorgaans beschikken de Taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in een tribale samenleving als de Afghaanse ook weinig plausibel te noemen. Ook deze elementen vinden we in uw relaas niet terug. Hoewel er gevallen van gedwongen rekrutering bekend zijn, is er geen objectieve informatie te vinden dat dit een structureel systeem betreft maar eerder contextueel, wanneer er zich lokaal een plotse nood voordoet, en door de band heen in overleg met lokale vertegenwoordigers en beperkt in de tijd. Dit vinden we in uw relaas niet terug (NPO 2, pp. 35-36). Daarnaast zoekt de Taliban vooral naar specifieke profielen met militaire ervaring. Deze objectieve informatie strookt dan ook niet met uw beschrijving van een zeer plotse rekrutering omwille van het feit dat u mooi, jong en vrijgezel zou zijn (NPO 2, p. 29). Uw bewering dat u werd gerekruteerd omdat u nog geen baard had, valt overigens niet te rijmen met uw verklaring dat de Taliban aan uw vader antwoordde dat u geen kind meer was maar een man (NPO 2, p. 39). Daarenboven was u net met uw familie teruggekeerd uit Pakistan, wat het nog minder plausibel maakt dat de Taliban net voor u zouden kiezen, iemand die volledig onbekend voor hen was. Bovendien betwijfelt u zelf of het wel de Taliban is die u wilde rekruteren of inbrekers die de naam van de Taliban misbruiken (NPO 2, p. 29), wat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnt.

Verder is het tijdstip waarop u de gebeurtenissen situeert opmerkelijk. Zo verklaarde u dat de Taliban op vrijdagmiddag in de winkel langskwamen op het moment van het vrijdagsgesbed (NPO 2, p. 39). Vrijdag is in Afghanistan meestal een vrije dag is (NPO 1, p. 23) en een moment waarop mensen voor het vrijdagsgesbed naar de moskee gaan, net zoals u die normaal gezien naar de moskee Charbagh Bazaar bezocht (NPO 1, p. 21). Vooreerst is het merkwaardig dat u in de winkel was, en verder lijkt het weinig aannemelijk dat de Taliban net op dat moment zou langsrijden en u zou rekruteren om u in dienst van de godsdienst de jihad te strijden. Deze gang van zaken lijkt weinig plausibel.

Over de nasleep van de gebeurtenissen bent u doorheen uw verklaringen niet coherent. Bij DVZ maakt u geen melding van de twee dreigbrieven die de Taliban bij jullie huis zou hebben afgegeven (NPO 2, p. 26) en uw verklaring dat u gestresst was en dat u niet alles mocht zeggen, volstaat dan ook niet. Bovendien is de datum op de brieven opmerkelijk: ze zijn namelijk beide gedateerd in augustus 2017 (NPO 2, p. 26), na uw vertrek. U verklaarde immers vertrokken te zijn net voor de Ramadan, die plaatsvond toen u al in Turkije was (NPO 1, p. 5), bij nazicht blijkt dat de Ramadan in 2017 plaatsvond van 27 mei tot 24 juni 2017 wat niet te rijmen valt met de vaststelling met de datering van de dreigbrieven in augustus 2017. Deze vaststellingen over de dreigbrieven tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat de Taliban meteen de winkel van uw vader in brand zou steken, zonder eerst naar u te komen zoeken of te vragen (NPO 2, p. 28), uw verklaring dat uw ouders u dat niet vertellen lijkt weinig aannemelijk omdat zij u wel over de brand en de klachtenbrief u wel vertelden. Ten slotte dient erop gewezen te worden dat Mobin, uw broer die volgens uw verklaringen 14 jaar zou zijn (NPO 2, p. 7), ongeveer dezelfde leeftijd als u op het moment van uw vertrek sinds uw vertrek nog niet door de Taliban is benaderd en momenteel zelfs werkt op de markt van Chaharbagh (NPO 2, p. 30).

Ten slotte dient aangestipt te worden dat uw vertrek onaannemelijk snel geregeld kon worden. U vertrok de ochtend na de gebeurtenissen (NPO 2, p. 35). Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft voorgelegd vermogen niet de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst moet worden gesteld dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie en documentenfraude bestaat waardoor documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben en zij moeten vergezeld worden van geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval bleek te zijn. Uit de informatie blijkt tevens dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. Deze achtergrondinformatie hieromtrent is toegevoegd aan uw administratief dossier (landinfo 13). Ter volledigheid dient er nog op te worden gewezen dat u geen originele PoR-kaart neerlegde, maar een kleurenkopie (waarvan de hoek niet is afgeknipt zoals bij geannuleerde PoR-kaarten het geval is), omdat de originele zou verloren gegaan zijn in een brand (NPO 2, p. 21), waarvan de omstandigheden niet geloofwaardig worden geacht (zie infra). Over uw taskara kan dan weer opgemerkt worden dat de uitgiftedatum zich voor uw terugkeer uit Pakistan situeert, wat hier boven al werd besproken. Verder blijkt uw taskara ook uw leeftijd te vermelden in het Dari (NPO 2, p. 22), wat vreemd aandoet gezien in uw regio voornamelijk Pashtou wordt gesproken en u zelf Pashtoun verklaart te zijn. Verder bevat uw taskara louter persoonsgegevens die geen bewijs vormen voor de plaatsen waar u in Afghanistan heeft gewoond of bent verbleven. Over de door u neergelegde kopies van de elektriciteitsrekening (NPO 2, p. 25) dient te worden opgemerkt, dat uit de vertaling nergens een verbruiksadres wordt vermeld, bovendien lijkt het opmerkelijk dat een ruraal dorp zoals u het in uw onderhoud beschreef (NPO 2, p. 31), over elektriciteit zou beschikken. Over de dreigbrieven van de Taliban die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat uit achtergrondinformatie blijkt dat zij vaak vals zijn en gemakkelijk tegen betaling kunnen worden nagemaakt. Het lijkt bovendien opmerkelijk dat de Taliban geen moeite zou doen om het logo dat linksboven in de hoek staat volledig af te drukken. Gezien er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht, vermogen deze brieven dan ook niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Over de klacht die uw vader bij het districtshuis neerlegde en waarvan u een kopie neerlegt, dient ten slotte worden opgemerkt dat ook deze gemakkelijk tegen betaling kunnen worden opgemaakt en aldus slechts een relatieve bewijswaarde bezitten.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 23.02.2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met

volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van

de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een **algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve rechtshandelingen – “*meer specifiek wat betreft het subsidiaire beschermingsstatuut motiveert verweerster dat in casu geen toepassing kan gemaakt worden van artikel 48/4§2, B en C van de vreemdelingenwet, noch van artikel 48/5 vreemdelingenwet*”.

Verzoeker stelt:

“Voor wat betreft de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan verwijst verweerster naar het EASO Country Guidance Afghanistan van November 2021, de EASO Security Situation van juni 2021, de EASO

Afghanistan Security Situation Update van September 2021 en het EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022.

Uit deze beschikbare informatie leidt verweerster af dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd en dat sinds de machtsovername van de taliban het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk is gedaald.

Het geweld dat actueel nog zou plaatsvinden zou voornamelijk doelgericht van aard zijn. Het zou voornamelijk gaan om acties van de taliban tegen o.a. voormalig overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van de ISKP en aanslagen van de ISKP tegen de taliban. Deze laatste zou een toename van het aantal incidenten veroorzaken en zij maken gebruik van dezelfde tactieken als de taliban voordien o.a. bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Er is sprake van collateral damage, maar de gewone Afghaanse burger zou niet het voornaamste doelwit zijn.

Verweerster leidt uit het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van de incidenten, de impact van het geweld op het leven van de gewone burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren af dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4§2, c vreemdelingenwet. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting vormt van artikel 15, sub c van richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

De RVV oordeelde hierover echter in een zeer recent arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022: [...]

Ten tweede is verweerster van mening dat zij uit de beschikbare informatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) geenszins kunnen afleiden dat de humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak/overwegend wordt veroorzaakt door de taliban zelf. Verweerster is van mening dat uit dit rapport zou blijken dat de humanitaire situatie in Afghanistan veroorzaakt wordt door een aantal oorzaken zoals het feit dat er een tijdelijke onderbreking was van de internationale hulp en een verstoring van het banksysteem en van de handel hetgeen resulteerde in een hyperinflatie met inkrimping van de economie tot gevolg. Daarnaast zou de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding leiden. Bijgevolg zou de humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren maar geenszins zou de situatie worden veroorzaakt door gedragingen van de Taliban zelf, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van de taliban.

Ook hierover oordeelde de RVV in hetzelfde arrest van 31/03/2022 RVV nr 270813: [...]

In onderhavig dossier verblijft verzoeker reeds 3 jaar in België toen hij op 15 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. De commissaris-generaal trof op 29/03/2022 een beslissing tot weigering.

De situatie in Afghanistan is fundamenteel veranderd sinds het laatste verhoor van verzoeker op het CGVS op 25/05/2021.

In die zin dient het profiel van verzoeker als terugkeerder vanuit het Westen onderzocht te worden, hetgeen in casu niet gebeurde. Voorts kan op basis van de bijgebrachte rapporten en COI niet worden uitgesloten worden dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban. Zie uiteenzetting hierboven.

Dat derhalve de weigeringsbeslissing van 29/03/2022 van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen dient te worden vernietigd en aan verzoeker de status van subsidiaire bescherming moet worden verleend."

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift: "Rapport Afghanistan Socio-Economic Outlook 2021-2022: Averting a Basic Needs Crisis".

2.3. Middels aanvullende nota van 5 mei 2023 stelt verweerder:

"Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op [URL]
EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [URL]
COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022
COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [URL]
EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [URL]
EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [URL]
EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [URL]
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

[...]

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 in rekening genomen.

[...]

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

[...]

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

[...]

Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. [...]

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van

januari 2023, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. [...]

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In het geval van verzoeker worden geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft hij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De opsomming van rechtsleer en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij dat hij zich beroept op elementen die overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in zijn hoofde de erkenning van de vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen – *cfr.* onder meer het verzoekschrift dat concludeert: *“Dat derhalve de weigeringsbeslissing van 29/03/2022 van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen dient te worden vernietigd en aan verzoeker de status van subsidiaire bescherming moet worden verleend”*.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals ook aangebracht in de omstandige aanvullende nota van verweerder van 5 mei 2023, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Afghanistan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekers voert immers slechts aan: *“In onderhavig dossier verblijft verzoeker reeds 3 jaar in België toen hij op 15 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. De commissaris-generaal trof op 29/03/2022 een beslissing tot weigering. De situatie in Afghanistan is fundamenteel veranderd sinds het laatste verhoor van verzoeker op het CGVS op 25/05/2021. In die zin dient het profiel van verzoeker als terugkeerder vanuit het Westen onderzocht te worden, hetgeen in casu niet gebeurde. Voorts kan op basis van de bijgebrachte rapporten en COI niet worden uitgesloten worden dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban. Zie uiteenzetting hierboven.”*

De *“uiteenzetting hierboven”* betreft het citeren van een arrest van de Raad, te dezen nr. 270 813 van 31 maart 2022. De loutere citering van dit arrest kan niet aangenomen worden als concreet verweer ten

aanzien van de bestreden beslissing. Dit geldt des te meer omdat verzoeker, in de mate dat hij verwijst naar zijn profiel als terugkeerder en de gedragingen van de taliban als oorzaak van de socio-economische en humanitaire situatie, deze loutere verwijzingen op geen enkele wijze concreet onderbouwt.

Evenmin brengt hij enig element bij – landeninformatie of verklaringen ter zitting – die de inhoud van de nota van verweerder van 5 mei 2023 omtrent de situatie van terugkeerders kan weerleggen. Dezelfde vaststelling geldt ook voor de niet betwiste beoordeling door verweerder van de socio-economische en humanitaire situatie in deze aanvullende nota (cf. *supra*, punt 2.3.). De Raad sluit zich dan ook aan bij de inhoud van de aanvullende nota van verweerder van 5 mei 2023.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS